

Kvist: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) siger nu, at det er netop Bestemmelserne om Lokalerne Størrelse, man vil give de vedkommende Adgang til at kunne opfylde. Men der er jo ogsaa andre Hensyn at tage ved Lokalerne end netop Størrelsen. Det vil det ærede Medlem ogsaa se, naar han vil læse Kommissionsbetænkningen. Man kan nu en Gang ikke rive dette ud af sin Forbindelse i Kommissionsbetænkningen og overføre det paa Forholdene, som de ere i Øjeblikket, i alt Fald kan det ikke støttes til den Begrundelse, som Kommissionen har givet for sit Forslag, og det er det, det ærede Medlem gør.

Saa mente det ærede Medlem, at den Bestemmelse i Kommissionsforslaget, som de her stille Forslag om, paa samme Maade giver dem, der gaa med en Beværter- eller Gæstgiverbevilling uden at gøre Brug af den, Adgang til at etablere sig som Beværtere. Det er ganske rigtigt, men det ærede Medlem maa saa indrømme, at overfor dem, der ikke allerede ere etablerede som Gæstgivere eller Beværtere, stiller man i Kommissionsbetænkningen med Hensyn til Etableringen ganske andre og større Krav til Lokaler, Beliggenhed osv. end overfor dem, som allerede ere i Gang, saa heller ikke der kan det ærede Medlem med nogen som helst Ret henvise til Kommissionsbetænkningen eller til Kommissionens Forslag.

Naar det ærede Medlem siger, at der ikke kunde være Tale om Udvalgsbehandling, er jeg fuldt ud enig med ham deri, men jeg har anført dette netop som Begrundelse for, at man ikke her kan vedtage en saadan Ændring, uden at man faar Lejlighed til en grundig Undersøgelse af disse Forhold. Jeg har her paapeget en Del, men der er for mig ingen Tvivl om, at der vilde kunne anføres betydeligt flere Grunde, der tale derimod, naar man fik Lejlighed til nærmere at studere Spørgsmaalet. Jeg er først i Dag ved at læse i Bladene bleven opmærksom paa, at Ændringsforslaget er stillet, saa at jeg ikke har haft lang Tid til at undersøge disse Forhold, men jeg synes, at ved det, man straks ved første Øjekast kan paapege, er der mere end Begrundelse nok for at stemme imod Ændringsforslaget.

Birck: Efter mit Skøn er der meget, der taler for, at de Beværtere, som i Virkeligheden intet Gæstgiveri drive, men kun have 1 à 2 Senge staaende for at kunne

have Udskænkingsret, blive fri for at have disse Senge, fordi det overhovedet er noget Humbug. Andragendet fra Beværterne er imidlertid kommet saa overordentlig sent, at det er vanskeligt at overse Forslagets Rækkevidde. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til mine ærede Partifæller i Landstinget at tage Beværternes Andragende under nøje Overvejelse. Det kan godt naas at sende os Sagen ned igen med denne Ting rettet, hvis Landstinget kommer til det Resultat, at det er ønskeligt, at det kan føres igennem, hvad jeg tror, det kan.

Meyer: Jeg kan ikke indse, at det skulde kunne skade, om man vedtager det Ændringsforslag, der er stillet af nogle Medlemmer, blandt hvilke jeg findes. Det forekommer mig nemlig, at lige overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt der blev enkelte Beværtere flere, naar nogle Gæstgivere fik Beværterret, er et ret underordnet Spørgsmaal, som ikke influerer hverken paa Ædrueligheden eller noget, der kan sammenstilles dermed. For mig staar det som en Retfærdighedshandling overfor enkelte af de Folk, der ved at flytte ville kunne drive denne Næring, naar de slippe for at have denne Forpligtelse, som den ærede sidste Taler karakteriserede ret stærkt. Jeg synes, at hvis dette høje Ting virkelig kan være med til at gøre en saadan lille Retfærdighedshandling, burde man ikke hænge sig saa stærkt i Ædruelighedskommissionens Overvejelser eller Lovens Paragraffer, men være med til det lille Ændringsforslag, som jeg tror ikke i mindste Maade vil skade nogen Mo's Sjel.

Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) udtalte, at Formanden for Beværternes Organisation i Udvalget, hvor vi begge have Sæde, har sagt, at der var flere end Beværtere nok. Nu faldt vel Formandens Ord ikke ganske saaledes, men Formandens Ord vidnede dog om, at han mente, man kunde skære en Del af de nuværende Beværtere bort. Hans Ord kunde kun forstaas paa den Maade, at han mente, at Idealet var fri Beværternæring, men dog med strengere Forordninger i Retning af de Lokaler, som skulle benyttes til Beværtningssteder. Kun i denne Forbindelse tror jeg, at Formanden har ment, at hvis man kunde gennemføre strengere Bestemmelser i Retning af mere hygiejniske og æstetiske Lokaler, vilde det ingen Skade være til, om nogle Beværtninger faldt bort, dog vel at mærke: under Forudsætning af den fri Beværternæ-